Parlamentul European
2014-2019

Comisia pentru control bugetar

2017/2052(INI)

23.11.2017

AVIZ

al Comisiei pentru control bugetar

destinat Comisiei pentru bugete

referitor la următorul CFM: pregătirea poziției Parlamentului privind CFM post-2020
(2017/2052(INI))

Raportor pentru aviz: Petri Sarvamaa

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru control bugetar recomandă Comisiei pentru bugete, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

Obiectivele cadrului financiar multianual (CFM)

1. subliniază că în CFM ar trebui prevăzute sume care să poată garanta creșterea strategică, prin generarea de valoare adăugată europeană, consolidarea economiei UE și promovarea sentimentului pro-european în rândul cetățenilor; evidențiază faptul că bugetul Uniunii ar trebui să fie inteligibil și transparent;

Alinierea ciclurilor bugetare și strategice

2. ia act de faptul că durata de șapte ani a CFM nu este sincronizată cu mandatele de cinci ani ale Parlamentului și Comisiei și nici cu ciclul de planificare strategică pe 10 ani al Uniunii și cu Strategia Europa 2020; este de părere că această nesincronizare ar putea submina legitimitatea democratică a Uniunii și eficiența guvernanței sale politice, dat fiind faptul că pot apărea situații în care Parlamentul și Comisia au obligații în temeiul unor acorduri privind obiectivele politice și financiare stabilite în cadrul perioadei anterioare; subliniază că acest lucru ar putea crea impresia că alegerile europene sunt în anumită măsură lipsite de pertinență în contextul planificării bugetare și strategice pe termen lung;

3. își reiterează opinia conform căreia durata CFM ar trebui să fie redusă de la șapte la cinci ani, astfel încât aceasta să fie aliniată cu mandatele politice ale Parlamentului și Comisiei[1], fără a periclita punerea în aplicare sau administrarea programelor aflate în curs, prevăzând în același timp o strategie pentru programe pe termen lung, de cinci plus cinci ani, cu o revizuire obligatorie la jumătatea perioadei; atrage atenția că, în 2020, va fi o ocazie de a alinia strategia pe termen lung cu ciclul bugetar și recomandă ferm fructificarea acestei oportunități; consideră că Comisia ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a crea un program continuu în care fiecare CFM ar avea aceeași durată ca și până acum, dar l-ar acoperi parțial pe cel anterior, plecând de la premisa că suprapunerea ar putea contribui la atenuarea variațiilor existente;

Revizuirea amănunțită a cheltuielilor UE

4. evidențiază că, în rapoartele sale anuale și speciale[2], Curtea de Conturi Europeană a semnalat numeroase situații în care cheltuielile UE ar fi putut fi planificate într-un mod mai strategic, obținându-se rezultate mai bune; în acest sens, regretă că, de multe ori, resursele alocate pentru programele și schemele de cheltuieli importante nu au fost aliniate la obiectivele politice stabilite în cadrul ciclului de planificare strategică pe 10 ani, ceea ce

[1] A se vedea punctul 73 din Rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la pregătirea revizuirii postelectorale a CFM 2014-2020: recomandările Parlamentului înainte de propunerea Comisiei (Texte adoptate, P8_TA(2016)0309) și punctul 5 din Rezoluția sa din 27 aprilie 2017 conținând observațiile care fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2015, secțiunea III – Comisia și agențiile executive (Texte adoptate, P8_TA(2017)0143).

[2] A se vedea, de exemplu, rapoartele speciale ale Curții de Conturi 4, 8, 19 și 23 din 2016.

ar putea genera rezultate contradictorii;

5. îndeamnă Comisia ca, la prezentarea propunerii sale privind CFM după 2020, să expună în detaliu prioritățile strategice pe baza cărora este întocmit proiectul de CFM; subliniază că ar trebui avute în vedere aceste priorități la elaborarea unei strategii Europa 2030 cuprinzătoare, care urmează să fie examinată în profunzime de către Parlament înainte de finalizarea pachetului CFM post-2020 de către Consiliu;

6. solicită Comisiei ca, înainte de a elabora propunerea sa pentru un nou CFM, să efectueze o evaluare amănunțită și cuprinzătoare a analizei cheltuielilor care să examineze măsura în care:

   – alocarea resurselor în bugetul UE reflectă prioritățile strategice ale UE și oportunitățile de a asigura valoare adăugată, în special în cazul politicilor care au beneficiat de un volum mare de resurse însă au avut doar funcții redistributive, cum ar fi politica de coeziune și politica agricolă comună (PAC), și al domeniilor prioritare de politică din ultima vreme, care au arătat că nu dispun de măsuri bugetare suficiente în perioade de condiții variabile, cum ar fi politica în domeniul imigrației și acțiunii externe;

   – programele și schemele UE contribuie la realizarea priorităților strategice, asigură un bun raport calitate-preț și controlează riscurile de nereguli, astfel cum se propune în nota de informare a Curții de Conturi Europene din 3 noiembrie 2016 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2014-2020[1];

   – diferitele programe și scheme ale UE funcționează împreună în mod coerent, îndeosebi în domenii în care ambiguitatea obiectivelor sau a punerii în aplicare ar putea genera rezultate contradictorii și cheltuieli ineficiente;

   – anumite programe nu s-au dovedit a fi deloc eficiente sau a avea o valoare adăugată, astfel încât se poate dispune renunțarea la ele pentru a promova programele care s-au dovedit a avea o valoare adăugată reală;

7. solicită Comisiei, de asemenea, ca înainte de elaborarea noului CFM să realizeze o analiză comparativă a costurilor de punere în aplicare a granturilor și a sprijinului financiar rambursabil, îndeosebi prin instrumente financiare, pentru perioada 2014-2020, cu scopul de a estima nivelul real al acestor costuri, în conformitate cu recomandările cuprinse în Raportul special nr. 19/2016 al Curții de Conturi Europene[2];

8. solicită Comisiei să țină seama cu atenție de rezultatele analizei cheltuielilor la elaborarea propunerii privind CFM și a unei strategii Europa 2030 cuprinzătoare; insistă, în acest sens, ca Comisia să se asigure că mecanismele administrative și de control sunt fiabile la toate nivelurile și în toate etapele cadrului bugetar al UE și că fraudele și neregulile pot fi depistate și prevenite eficient; invită Comisia să treacă la o evaluare bazată pe riscuri, în cadrul căreia resursele alocate controlului să se axeze mai mult pe regiunile și domeniile de politică unde riscurile de nereguli s-au dovedit a fi mai semnificative;

---

[1] A se vedea punctul 55.

[2] Raportul special nr. 19/2016 al Curții de Conturi Europene intitulat „Execuția bugetului UE prin instrumente financiare – ce învățăminte trebuie desprinse din perioada de programare 2007-2013”.

Flexibilitatea în privința obiectivelor și a priorităților emergente

9. ia act de faptul că politicile Uniunii pot avea obiective diferite pe termen scurt, mediu și lung, care nu pot fi întotdeauna realizate în cadrul unui singur CFM; consideră că ar trebui să se reflecteze asupra unui nou echilibru între stabilirea agendei politice, punerea în aplicare a politicilor și necesitățile cadrului financiar;

10. solicită Comisiei să analizeze fezabilitatea introducerii unei flexibilități bugetare reale pentru obiectivele politice, în special prin stabilirea unui program bugetar continuu cu un orizont de planificare de cinci ani, a unei/unor clauze de revizuire în privința obiectivelor și a politicilor, precum și a unui program continuu de evaluare; consideră necesară o flexibilitate internă mai mare între rubrici și între exercițiile financiare, pentru a permite utilizarea la maximum a noilor plafoane ale CFM;

11. subliniază că, în cursul actualei perioade a CFM, UE s-ar putea confrunta cu numeroase noi provocări; invită Comisia să prevadă o planificare bugetară flexibilă, care să poată să răspundă mai eficient evoluției neașteptate a circumstanțelor; consideră, în acest sens, că încă sunt necesare măsuri de urgență adecvate, în coordonare cu alte acțiuni, pentru a atenua crizele la nivel european, în special în domeniul agriculturii și în cel al migrației, precum și măsuri prin care să se asigure că rolul Parlamentului în ceea ce privește punerea în aplicare și adoptarea cadrului financiar multianual este respectat pe deplin și că Consiliul nu acționează fără consimțământul Parlamentului;

12. reamintește că Parlamentul este preocupat de faptul că complexitatea financiară ce rezultă din interacțiunea a peste o mie de instrumente de inginerie financiară, a fondurilor fiduciare, precum și a numeroase mecanisme financiare care sprijină politicile Uniunii și care nu sunt înregistrate în bilanțul Uniunii constituie unul dintre motivele pentru care răspunderea democratică în ceea ce privește „galaxiile bugetare” ar putea fi imposibilă; solicită, pe lângă simplificarea „galaxiilor bugetare”, o flexibilitate sporită în ceea ce privește utilizarea transsectorială a diferitelor instrumente financiare, astfel încât normele restrictive să nu îi împiedice pe destinatari să profite de programe multiple pentru proiecte cu obiective similare;

13. reiterează solicitarea sa de a integra Fondul european de dezvoltare în bugetul UE pentru a putea controla și combate cauzele profunde ale migrației excesive într-un mod mai eficace, în concordanță cu politicile și strategiile Uniunii, utilizând instrumente și metode care rezultă din competențele bugetare ale Uniunii; consideră că provocările europene comune în cadrul politicii de dezvoltare ar putea fi abordate mai eficient prin intermediul gestionării comune de la bugetul UE;

Nevoi justificate temeinic și valoarea adăugată europeană

14. este de acord cu propunerea făcută de Curtea de Conturi Europeană în nota sa de informare cu privire la evaluarea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual 2014-2020, și anume că este mai bine să se stabilească durata programelor și a schemelor în funcție de nevoile legate de politici și de nevoile cetățenilor, mai degrabă decât de durata perioadei de planificare financiară[1];

[1] A se vedea punctele 39 și 40.

15. subliniază că statele membre și Comisia ar trebui să fie în măsură să prezinte nevoi justificate temeinic de finanțare din partea Uniunii, precum și să definească obiectivele și rezultatele care trebuie obținute, înainte de a stabili eventualele cheltuieli, și subliniază importanța de a respecta nevoile reale ale cetățenilor prin intermediul unei abordări teritoriale integrate; îndeamnă Comisia să definească în mod clar criteriile pentru valoarea adăugată europeană, astfel încât să anticipeze orice fel de posibile ambiguități la nivelul deciziilor privind cheltuielile UE; evidențiază, de asemenea, că principiile eficacității, eficienței și bunei gestiuni financiare ar trebui să fie respectate în cazul oricărei decizii bugetare;

16. consideră că cerințele UE privind transparența sunt îndeplinite în mod ideal de către regiunile care își întocmesc conturile în conformitate cu standardele europene de contabilitate pentru sectorul public; reamintește că, de asemenea, contabilitatea în partidă dublă ar fi un mijloc ideal de facilitare a obligațiilor de raportare impuse de Comisie regiunilor și instituțiilor de promovare; solicită, ca un stimulent suplimentar, ca punerea în aplicare și adaptarea continuă a unor standarde de contabilitate ale sectorului public, să fie cofinanțate de UE;

17. încurajează Comisia să îmbunătățească și să simplifice în continuare structura și compoziția cheltuielilor UE aferente politicii de coeziune pentru a reduce cu succes disparitățile și clivajele existente între mediul urban și cel rural, precum și între diferitele state membre, a inversa procesele de adâncire a disparităților, a depăși fragmentarea și a asigura o viitoare dezvoltare solidă a UE ca o comunitate democratică, puternică și coezivă; își reiterează poziția potrivit căreia prioritățile politice suplimentare ar trebui să fie susținute prin resurse financiare suplimentare și nu ar trebui să fie finanțate în detrimentul politicilor existente ale UE; este de părere că politicile de coeziune economică, socială și teritorială ale Uniunii pot să ofere în continuare sprijin pentru regiunile mai puțin dezvoltate, contribuind la o mai bună cooperare transfrontalieră, dar îndeamnă Comisia să nu ofere doar un sprijin financiar pur redistributiv, ci, având în vedere nevoile reale ale cetățenilor, să se axeze mai mult pe dezvoltarea și modernizarea creșterii economice, inovare, mobilitate, schimbările climatice, securitatea teritorială împotriva dezastrelor provocate de om și naturale, energie și tranziția ecologică, cât și pe impactul teritorial al politicilor UE, aplicând aceleași criterii în întreaga UE; subliniază și că abordarea teritorială specifică la nivel local generează valoare adăugată europeană și valoare pentru cetățenii Uniunii și este esențială pentru realizarea obiectivului unei Europe inteligente, durabile și favorabile incluziunii, întrucât oferă flexibilitate în formularea de răspunsuri integrate pentru diferite nevoi teritoriale, fără a se pierde orientarea tematică a politicilor UE;

18. își reiterează apelul pentru o simplificare a sistemului de gestionare a politicii de coeziune la toate nivelurile de guvernanță, precum și pentru o simplificare și a sistemului de control, care ar trebui să se bazeze mai mult pe cooperare și încredere reciprocă între diferitele autorități de audit cu scopul de a reduce sarcina administrativă; este de părere că politica de coeziune economică, socială și teritorială a Uniunii ar trebui să se axeze mai mult pe nevoile specifice ale regiunilor vizate, cu scopul de a aborda adevăratele lor puncte slabe și de a le promova punctele tari;

19. subliniază că evoluția din trecut a beneficiarilor politicii de coeziune ar trebui luată în considerare mai bine la distribuirea fondurilor UE; îndeamnă Comisia să prezinte un

sistem revizuit al ratelor de cofinanțare a proiectelor din cadrul politicii de coeziune, recunoscând progresele din trecut și reducând ponderea finanțării europene în domenii în care deja s-a constatat existența unui progres;

20. subliniază că este necesar să se ajungă din nou la un echilibru între, pe de o parte, PAC și politicile de coeziune și, pe de altă parte, alte politici interne ale UE și consolidarea capacității externe a Uniunii, inclusiv a elementelor de securitate și apărare; încurajează Comisia să pună accentul pe cooperarea în materie de securitate și apărare în faza de pregătire a propunerii sale pentru CFM după 2020, precum și în procesul de reformare și implementare a instrumentelor financiare ale UE, cum ar fi Fondul european pentru investiții strategice (FEIS); sprijină continuarea procesului de integrare europeană și inițiativele concrete în domeniul securității și al apărării;

21. reamintește observațiile sale[1] legate de structura nesustenabilă a cheltuielilor din cadrul PAC: constată cu îngrijorare că 44,7 % din totalul fermelor din Uniune au un venit anual mai mic de 4 000 EUR; constată cu și mai multă îngrijorare că, în medie, 80 % dintre beneficiarii sprijinului direct din partea PAC primesc circa 20 % din plăți și recomandă Comisiei să stabilească un plafon pentru plățile în cadrul PAC în vederea rectificării acestei anomalii; subliniază că, în perioadele de volatilitate sau criză, fermele de dimensiuni mai mari nu au nevoie neapărat de același nivel de sprijin pentru stabilizarea veniturilor lor ca fermele de dimensiuni mai mici, întrucât, de multe ori, beneficiază de eventuale economii de scară, datorită cărora, probabil, sunt mai reziliente; consideră că programele de finanțare ale PAC ar putea să se axeze mai mult pe fermierii care se confruntă cu situații speciale: ferme mici, zone cu un climat dificil sau cu condiții geografice nefavorabile și regiuni slab populate;

22. invită Comisia ca, în procesul de reflecție privind o PAC simplificată și modernizată, să impună o structură diferită a politicii sau un model diferit de distribuție a plăților directe care să constituie o modalitate mai bună de alocare a fondurilor publice pentru a realiza obiectivele în domeniile agromediului și climei; subliniază, cu toate acestea, că este necesar să se ofere o compensație financiară echilibrată pentru a acoperi costurile legate de menținerea unor standarde ridicate în domeniul sănătății și al protecției mediului în producția de alimente, precum și costurile de producție ridicate asociate cu condițiile climatice dificile din unele zone geografice, întrucât fermierii din Europa se confruntă adesea cu dificultăți în a face față concurenței la nivel mondial;

Soluționarea problemei angajamentelor restante: lipsa unei evaluări reale și a unei capacități bugetare eficace și impactul său

23. regretă profund nivelul constant ridicat al angajamentelor restante, care, pe de o parte, este rezultatul întârzierilor înregistrate de statele membre în depunerea cererilor de plată, iar pe de altă parte a generat întârzieri semnificative în ceea ce privește propunerea programelor de către Comisie; subliniază că, în aceste condiții, evaluarea și revizuirea eficace a execuției bugetare sunt imposibile, fie că este vorba despre jumătatea sau de finalul perioadei de programare; deplânge faptul că aceste circumstanțe subminează capacitatea de a întocmi previziuni a autorității bugetare; regretă, în special, că angajamentele restante

[1] A se vedea punctul 207 din Rezoluția sa din 27 aprilie 2017 conținând observațiile ce fac parte integrantă din deciziile privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2015, secțiunea III – Comisia și agențiile executive (Texte adoptate, P8_TA(2016)0143).

au crescut în mod semnificativ până la sfârșitul anului 2016, ajungând la 238 de miliarde EUR, și că această creștere față de cifrele înregistrate în 2015 – de peste 21 de miliarde EUR – a fost de două ori mai mare decât se prevăzuse inițial;

24. subliniază că această situație este, în mare parte, rezultatul unui nivel foarte scăzut de transmitere a cererilor de plată de către statele membre pentru 2014-2020 și că acest lucru ar putea submina eficacitatea fondurilor structurale și de investiții europene; solicită Comisiei să analizeze cauzele profunde ale întârzierilor înregistrate în prezentarea cererilor de plată de către statele membre și, în special, să reexamineze arhitectura globală a fondurilor structurale, pentru a accelera procesul de monitorizare a programării UE de către Comisie și de punere în aplicare de către autoritățile statelor membre;

25. invită Comisia să pună sub semnul întrebării valoarea adăugată a regulilor n+2 și n+3 în cadrul plăților din fondurile structurale și să prezinte o propunere care să prevadă că statele membre sunt obligate să ramburseze, până la sfârșitul perioadei de programare, fondurile structurale inactive la bugetul UE;

Bugetul bazat pe performanțe: cadrul de stabilire a limitelor

26. solicită Comisiei și statelor membre să modernizeze și să restructureze în mod semnificativ bugetul UE în conformitate cu principiile întocmirii bugetului în funcție de performanțe – impactul social al acestui buget fiind, de asemenea, evaluat și avut în vedere întotdeauna – pentru a-l adapta la noile priorități convenite la nivelul UE-27 și pentru a sprijini o funcție de stabilizare fiscală pentru zona euro, care să utilizeze resurse proprii;

27. consideră că, în cazul în care este propusă o eventuală capacitate bugetară nouă în mod specific pentru statele membre din zona euro, aceasta trebuie elaborată în cadrul Uniunii și trebuie să facă obiectul unui control democratic adecvat și al unui mecanism eficace de asigurare a răspunderii prin intermediul instituțiilor existente, iar orice asistență financiară acordată prin această capacitate ar trebui să fie condiționată de implementarea reformelor structurale convenite;

28. insistă că obiectivul bugetului UE ar trebui să fie atingerea obiectivelor politice astfel cum sunt definite în strategia politică a UE și reflectate în rubricile CFM și că liniile bugetare ar trebui să fie prezentate în acest cadru și regrupate în fișele de program ce descriu obiectivele de realizat, mai degrabă decât enumerate în funcție de activități; încurajează Comisia să elaboreze o abordare mai integrată pentru utilizarea mai multor linii și fonduri bugetare care să poată răspunde adevăratelor provocări ale vieții la nivel regional, național și european; de asemenea, subliniază că cheltuielile pentru cooperarea consolidată ar trebui să fie incluse în bugetul UE;

29. reamintește că, în rezoluția care însoțea decizia de descărcare de gestiune 2015, Parlamentul a invitat Comisia să propună actualizările necesare în ceea ce privește conceperea și mecanismul de implementare a fondurilor structurale și de investiții europene, ținând seama și de sugestiile Grupului la nivel înalt pentru simplificare, cu scopul de a consolida contribuția politicii de coeziune la eliminarea disparităților și a inegalităților dintre regiunile și statele membre ale Uniunii și să prevadă, pentru următoarea perioadă de programare, indicatori de performanță mai ușor de gestionat și măsurabili, inclusiv impactul social al unor astfel de programe; insistă asupra faptului că

toate cheltuielile viitoare ar trebui să se concentreze asupra programelor și instrumentelor care și-au demonstrat valoarea adăugată europeană, iar următoarea generație de programe și scheme ar trebui să aibă drept obiectiv principal obținerea de rezultate și un echilibru geografic mai bun, care ar trebui să garanteze o distribuire mai echitabilă a finanțării în întreaga Europă;

30. subliniază că, în ansamblu, finanțele UE ar trebui să poată răspunde nevoilor de finanțare a noilor priorități, cum ar fi combaterea terorismului, gestionarea migrației, prin intermediul abordării mai eficiente a cauzelor, al creșterii gradului de integrare prin controale la frontieră, printre altele, precum și al reducerii la minimum a efectelor eventualelor deficite financiare rezultate în urma Brexitului;

31. invită Comisia să își îmbunătățească strategia de a comunica cetățenilor valoarea adăugată a fondurilor UE;

Cum compensăm Brexitul: simplificarea bugetului și introducerea de noi resurse bugetare

32. consideră că decizia Regatului Unit de a se retrage din Uniune este o situație regretabilă, care va avea un impact negativ asupra vieții cetățenilor din Regatul Unit și din statele membre ale UE, dar aceasta creează totodată oportunitatea de a redefini și de a reforma ambițiile politice ale UE-27 și instrumentele și metodele bugetare necesare; consideră că UE-27 ar trebui să lanseze o reformă bugetară ambițioasă și să își propună să mențină un buget anual al UE similar cu cel al UE-28;

33. consideră că domeniile de politică susceptibile să fie afectate cel mai mult de deficitul bugetar rezultat în urma Brexitului ar trebui protejate de obstacole majore, pentru a împiedica destabilizarea într-o măsură mult prea mare a actualului cadru economic, social sau administrativ; subliniază, în special, necesitatea de a garanta resursele Uniunii în domeniul creșterii, ocupării, coeziunii sociale, cercetării, dezvoltării și inovării, pentru a consolida poziția de lider mondial a Uniunii; în acest sens, invită Comisia să analizeze atent consecințele posibilelor scenarii legate de Brexit atunci când elaborează propunerea privind CFM și evaluarea de impact;

34. subliniază, cu toate acestea, că, la compensarea deficitului bugetar, principalul obiectiv nu ar trebui să fie creșterea ponderii finanțării publice, ci stabilirea unei baze financiare mai durabile pentru toate domeniile de politică și mobilizarea cât mai multor resurse private; în acest sens, solicită, în ceea ce privește cheltuielile UE, trecerea de la o paradigmă de finanțare prin granturi la un sistem bazat într-o mai mare măsură pe instrumente financiare, care, totuși, să acorde o atenție specială capacităților și nevoilor de finanțare ale diferiților beneficiari; subliniază, totuși, că această trecere ar trebui să aibă loc în așa fel încât să se evite subminarea gestionării transparente a bugetului și a măsurilor de control bugetar;

35. reamintește faptul că instrumentele financiare nu sunt potrivite pentru orice tip de intervenții în domenii de politici precum politica de coeziune; subliniază că creditele, capitalul propriu și garanțiile pot avea un rol complementar, însă ar trebui utilizate cu precauție, pe baza unor evaluări ex ante corespunzătoare, iar granturile ar trebui suplimentate numai dacă astfel de instrumente financiare își demonstrează valoarea adăugată și pot avea un efect de pârghie prin atragerea de sprijin financiar suplimentar;

36. subliniază, în special, necesitatea de a renunța la stabilirea plafonului inutil de 1 % din VNB al UE, utilizat pentru actualul CFM 2014-2020, întrucât plafonul limitează adesea cheltuielile și îngreunează echilibrarea bugetului în circumstanțele diferite din anumite perioade; încurajează statele membre să ia în considerare flexibilitatea în cadrul discuțiilor lor pe tema bugetului;

37. încurajează Comisia să prezinte propuneri concrete de noi resurse, care ar reduce ponderea contribuțiilor naționale bazate doar pe VNB la bugetul UE; ia act de faptul că noul sistem ar putea pune capăt viziunii contabile antieuropene a „beneficiilor în funcție de contribuții”, care pune un accent disproporționat pe soldurile nete între statele membre și care, în mod regretabil, domină dezbaterile pe tema bugetului din Consiliu de mai mulți ani;

38. consideră că posibilitatea de a percepe o taxă pe CO^2 prin stabilirea de tarife pentru emisiile de carbon (utilizând fie impozitarea, fie instrumentele de piață), astfel cum a propus Grupul la nivel înalt privind resursele proprii în raportul privind viitoarea finanțare a UE[1], ar trebui examinată de Comisie inițial ca o modalitate de a consolida bugetul UE-27; consideră că un astfel de instrument ar putea și să ofere o valoare adăugată în Europa, deoarece taxa ar putea funcționa ca un stimulent pentru schimbarea comportamentului consumatorilor și producătorilor în favoarea unui viitor cu emisii mai scăzute de carbon; consideră totuși că orice soluție fiscală a UE ar trebui să fie cât mai neutră posibil pentru sarcina fiscală totală a unui anumit stat membru și să se bazeze, în schimb, pe contribuții mai mari din partea actorilor care prezintă riscuri; subliniază că o astfel de taxă pe CO^2 ar trebui să țină seama de schemele actuale de comercializare a certificatelor de emisii pentru a evita suprapuneri și măsuri și obiective contradictorii;

39. încurajează Comisia și statele membre să ia în considerare și alte resurse de natură fiscală aflate la dispoziția UE-27, care ar putea oferi valoare adăugată europeană în anumite domenii de politică legate de risc și, în același timp, ar consolida bugetul UE;

40. solicită Comisiei să profite de oportunitatea de a reforma bugetul UE și să elimine toate corecțiile bugetare, ceea ce ar oferi o structură mai corectă, mai echitabilă și mai încurajatoare pentru toate statele membre.

[1] Comisia Europeană, „Viitoarea finanțare a UE - Raportul final și recomandările Grupului la nivel înalt privind resursele proprii”, 4 ianuarie 2017, p. 41-43.

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	20.11.2017
Rezultatul votului final	+: 10 –: 8 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Arndt Kohn, Monica Macovei, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Hannu Takkula, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Brian Hayes, Karin Kadenbach, Younous Omarjee, Julia Pitera
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Tiziana Beghin, Tiemo Wölken

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

10	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová, Hannu Takkula
ECR	Monica Macovei
PPE	Ingeborg Gräßle, Brian Hayes, Julia Pitera, Petri Sarvamaa, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller

8	-
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, Younous Omarjee
S&D	Inés Ayala Sender, Karin Kadenbach, Arndt Kohn, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Bart Staes

0	0

Legenda simbolurilor utilizate:
+ : pentru
- : împotrivă
0 : abțineri